

Op 6 en 7 september 2025, precies 45 jaar na het behalen van de Groene Baret, komt het Stubborn Second-peloton uit 80-2 opnieuw samen. De locatie: Loosdrecht. De aanleiding: vriendschap, herinneringen en trots. Met twintig man van de achtenveertig die ooit door de Tranenpoort marcheerden, is de opkomst indrukwekkend. Onder hen bevinden zich ook vier mariniers die destijds de groene baret hebben behaald – broeders in geest en in strijd.

Het initiatief voor de reünie ontstond in het voorjaar van 2025. De oproep was kort maar krachtig: “Het is tijd!” Na 45 jaar was het moment gekomen om elkaar weer in de ogen te kijken, oude verhalen tot leven te wekken en stil te staan bij de maten die we inmiddels moeten missen. De organisatie is in vertrouwde handen van vier mannen: Jan Talboom, Frans Spekking, Frans Estejé en Rob Hofmans. Voor het speurwerk naar adressen is een beroep gedaan op de bekende database van het korps, beheerd door Albert van Heijningen.

Zaterdag – herinneringen en avontuur

Zaterdagochtend om 10.00 uur verzamelen we bij het indrukwekkende privémuseum van Jan Stuivenberg in Loosdrecht. Daar worden we ontvangen met koffie, een glimlach en de geur van olie en benzine. Jan neemt ons mee in zijn wereld van autoracen en zijn passie voor klassiek militair materieel. De groep kijkt met bewondering rond – niet alleen naar de legervoertuigen uit vervlogen tijden, maar ook naar de blinkende sportwagens die de muren vullen met snelheid en geschiedenis.

Na een heerlijke lunch, verzorgd door kapitein Joost Smit van Stichting 43 BevoCie, stappen we aan boord van twee sloepen voor een tocht over de Loosdrechtse Plassen. Tweeënhalf uur lang varen we langs rietkragen, onder bruggetjes door en over spiegelglad water. De zon schijnt uitbundig, alsof zelfs de weergoden blij zijn met deze hereniging. Aan boord is er genoeg te drinken en te snacken, wat leidt tot enkele spontane stops aan de oever – noodzakelijk onderhoud van de blazen van oude krijgers, zoals men met veel gelach opmerkt.

Via de Mijndense Sluis varen we de Vecht op en gaan in Nieuwersluis van boord, waar onze overnachtingsplaats al gereed staat. Terwijl de zon langzaam ondergaat, komt de geur van houtrook en nasi ons tegemoet.

Avond – kameraadschap rond het vuur

De avond staat volledig in het teken van kameraadschap. Rond het kampvuur worden oude verhalen opnieuw verteld – sommige waar, andere misschien mooier dan ooit. Natuurlijk ontbreekt de bekende blauwe hap niet: geserveerd door kapitein Joost Smit, compleet met kroepoek, nasi en bami. Tijdens de maaltijd kan iedereen een speciale coin aanschaffen, ter herinnering aan onze ECO-tijd van 6 mei tot 4 juli 1980 – een klein stukje metaal dat symbool staat voor een grote periode in ons leven.

En terwijl de sterren verschijnen boven het veld, zoeken sommigen hun tentje op tussen de schapen. De nacht is helder, stil en vol herinneringen. De volgende ochtend blijkt dat de tijd misschien stil heeft gestaan in onze hoofden, maar niet in onze gewrichten – het opstaan verloopt bij velen wat minder soepel dan 45 jaar geleden.

Zondag – afsluiting in stijl

Na het opruimen van de overnachtingsplek verplaatsen we ons naar een loods in de buurt. Daar staat, opnieuw, kapitein Joost Smit klaar – ditmaal met een stevig ontbijt. De geur van versgebakken eieren en koffie vult de ruimte terwijl telefoonnummers en adressen worden uitgewisseld. Nog één laatste foto, nog één stevige handdruk, en dan is het tijd om afscheid te nemen.

Met een strakke organisatie, een vlekkeloze uitvoering en een warme sfeer kijken wij terug op een prachtig weekend. De reünie van 80-2 liet zien dat de geest van het Stubborn Second-peloton springlevend is.

De volgende ontmoeting staat al in de boeken: de grote vijfjaarlijkse reünie van het Korps Commandotroepen in Roosendaal. Daar zullen de verhalen ongetwijfeld weer verdergaan.